

Noot

Auteur: A.P. Monsma

In deze zaak over de rioolheffing komen inhoudelijk twee geschilpunten aan de orde, te weten de objectafbakening en de opbrengstnorm.

Gemeentelijke regelgevende autonomie

Voor de objectafbakening sluit de verordening aan bij [art. 16](#) Wet WOZ, met uitzondering van de bepaling over recreatieterreinen (art. 16 onderdeel e Wet WOZ). Waarvoor de WOZ zo'n terrein als één WOZ-object moet worden afgebakend, bepaalt de verordening rioolheffing van de gemeente Noordwijk dat alle eigendommen afzonderlijk in de heffing worden betrokken. Belastingplichtige stelt dat dit leidt tot onredelijke belastingheffing, mede vanwege het ontbreken van een hardheidsclausule. Allereerst oordeelt de rechtbank dat de bepaling van het belastingobject valt binnen de gemeentelijke regelgevende autonomie, nu in [art. 228a](#) Gemeentewet hieromtrent geen beperking is opgenomen. De gemeente mag dus zelf tot een afbakeningregel komen en deze in de verordening opnemen. De wijze waarop de gemeente Noordwijk dit heeft gedaan leidt volgens de rechtbank niet tot onredelijke of willekeurige belastingheffing, mede gezien de hoogte van het tarief. Ik acht dit oordeel juist.

Formulering 2017

Wel heb ik mijn vraagtekens bij de precieze formulering van de betreffende bepaling in de verordening. Letterlijk sluit de gemeente aan bij [art. 16](#) Wet WOZ, behalve voor *eigendommen* die deel uitmaken van een recreatieterrein als bedoeld in art. 16 onderdeel e Wet WOZ, die in afwijking van het WOZ-artikel zelfstandig in de rioolheffing worden betrokken. Art. 16 onderdeel e ziet echter niet alleen op *eigendommen* (onderdeel a en b), maar ook op *zelfstandige gedeelten* (onderdeel c) en *samenstellen* daarvan (onderdeel d). Deze zelfstandige gedeelten en samenstellen komen niet terug in de uitzonderingsregel in de Noordwijkse verordening. Zou dat betekenen dat die niet afzonderlijk in de rioolheffing worden betrokken? Zouden die zelfstandige gedeelten en samenstellen met andere woorden voor de rioolheffing wel onder [art. 16](#) onderdeel e Wet WOZ geschaard kunnen worden en zo één gezamenlijke aanslag rioolheffing kunnen krijgen? En hoe verhoudt zich dat dan met het eerste lid van art. 4 in de verordening, dat onder perceel wordt verstaan: een roerende of onroerende zaak (voor die laatste wordt dus aangesloten bij de WOZ-objectafbakening) *of een zelfstandig gedeelte daarvan*? Zou dan in weerwil van lid 2 een zelfstandig gedeelte op een recreatieterrein toch weer wel een eigen aanslag rioolheffing kunnen krijgen? En alleen een samenstel niet? Een en ander lijkt me niet geheel sluitend geformuleerd. Mijns inziens had men beter kunnen bepalen dat [art. 16](#) onderdeel e Wet WOZ niet van toepassing is. Dan had de volledige WOZ-objectafbakening gevolgd kunnen worden, met uitzondering van de bepaling over de recreatieterreinen. Wellicht dat dit ook bedoeld was door de gemeenteraad, maar een toelichting op de verordening kan ik niet vinden.

Formulering 2019

Voor 2019 is de betreffende bepaling in de verordening overigens aangepast, waardoor gebouwde eigendommen (onderdeel a) en zelfstandige gedeelten binnen gebouwde eigendommen (onderdeel c), die deel uitmaken van een recreatieterrein als zelfstandige onroerende zaken (dus afzonderlijk) in de rioolheffing worden betrokken. Uitdrukkelijk niet genoemd zijn ongebouwde eigendommen en samenstellen op recreatieterreinen; kennelijk wil de gemeente Noordwijk deze niet afzonderlijk met rioolheffing belasten. Niet op recreatieterreinen gelegen ongebouwde eigendommen en samenstellen worden volgens de hoofdregel wél afzonderlijk belast.

Nu zou men theoretisch de vraag kunnen stellen of dit mogelijk in strijd komt met het gelijkheidsbeginsel. Dan zou het voor wat betreft de ongebouwde eigendommen in de praktijk moeten gaan om bijvoorbeeld weilanden (niet op recreatieterreinen) enerzijds en speelvelden op recreatieterreinen anderzijds. Ik weet niet of dit zich veel voordoet. Daarbij gaat het niet om hoge bedragen: voor een (in)directe aansluiting voor de afvoer van grond- en hemelwater geldt een verlaagd tarief van € 40.

Ook is nog de vraag of juridisch sprake is van gelijke gevallen: men zou kunnen redeneren dat volledig wordt aangesloten bij de WOZ-objectafbakening behalve de specifiek genoemde gebouwde objecten op recreatieterreinen die de gemeente dus bij uitzondering wel afzonderlijk belast. De vraag is dan niet of ongebouwde eigendommen ongelijk worden belast (want dat zijn gezien de aansluiting bij de WOZ-objectafbakening geen gelijke gevallen), maar of er een rechtvaardiging is voor de zwaardere belasting van gebouwde eigendommen op recreatieterreinen. En dan zijn we weer terug bij het oordeel van de rechtbank: de keuze voor deze afwijkende objectafbakening valt binnen de gemeentelijke regelgevende autonomie en leidt niet tot onredelijke of willekeurige belastingheffing.

Opbrengstnorm

Het tweede geschilpunt betreft de opbrengstnorm en in dat kader de juistheid van de kostentoe rekening. De rechtbank beoordeelt dit met inachtneming van de bewijslastverdeling in dit soort geschillen. De rechtbank oordeelt dat de heffingsambtenaar is geslaagd in zijn bewijslast en acht de opbrengstlimiet niet overschreden. De heffingsambtenaar heeft consistent en afdoende informatie verstrekt over de diverse posten en de bedragen sluiten bovendien aan op de begroting. De gemeente heeft de cijfers goed op orde, wellicht mede door de financiële scan die door de Provincie Zuid-Holland in 2017 is uitgevoerd (www.zuid-holland.nl/publish/pages/17239/rapportageprovinciezuid-holland-financielescannoordwijkennoordwijkerhoutjuni2017.pdf).

Beslistermijn overschreden

Tot slot merk ik op dat de gemeente niet binnen het kalenderjaar heeft beslist in bezwaar, maar dat de gemachtigde geen ingebrekestelling heeft verstuurd. Partijen voerden tot eind februari 2018 nog een inhoudelijke correspondentie over de kostentoe rekening. Ook wel eens prettig om tussen de vele ncnp-zaken door een

uitspraak te lezen waarin geen dwangsom wordt geëist indien de termijn wordt overschreden doordat men inhoudelijk nog in gesprek is.